

Sygn. akt IX U 842/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. R. (R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 czerwca 2015r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 30 kwietnia 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 842/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.06.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu B. R. (R.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ponieważ nie spełnił ustawowych warunków do przyznania tego świadczenia, a w szczególności nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. co najmniej 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu do okresów pracy wykonywanej stale i w pełnym

wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. od dnia 01.01.1981r. do dnia 31.03.1992r. na stanowisku kierownika budowy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 30.04.2015r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję odmowną z dnia 24.06.2015r. opisaną na wstępie.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia wynoszący 26 lat, 5 miesięcy i 4 dni okresów składkowych – w tym 6 lat i 2 miesiące pracy w szczególnych warunkach. Do okresów pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w R. od dnia 01.11.1974r. do dnia 31.12.1980r. na stanowiskach majstra i starszego majstra. Odmówił natomiast uwzględnienia dalszego okresu pracy w tym zakładzie na stanowisku kierownika budowy, wskazując, iż w jego ocenie zakres pracy na tym stanowisku wykracza poza stały i osobisty dozór stanowisk robotniczych.

Ubezpieczony z wykształcenia jest technikiem budowlanym. Pracę w zawodzie rozpoczął na stanowisku murarza w (...). Następnie od 01.11.1974r. zatrudnił się w (...) na stanowisku majstra. Od 01.08.1979r. awansował na stanowisko starszego majstra, a od 01.01.1980r. na stanowisko kierownika budowy. Przedsiębiorstwo zajmowało się wznoszeniem budynków mieszkalnych oraz budynków użyteczności publicznej. Wykonywało prace począwszy od zalania ław fundamentowych, po prace dekarские oraz wykończeniowe. Te ostatnie prace wykonywała komórka robót wykończeniowych. Wszystkie prace oprócz wylania fundamentów odbywały się na wysokości. Budynki miały konstrukcje stalową lub żelbetową. Wykonywano bardzo dużo prac zbrojarskich, ponieważ każda kondygnacja musiała mieć odpowiednie zbrojenie, potem dochodziły prace betoniarskie. Zgodnie z obowiązujący wówczas prawem budowlanym w budynkach do pięciu kondygnacji prace te mógł nadzorować majster, zaś w budynkach wyższych niż pięciokondygnacyjne – kierownik budowy. Ubezpieczony w spornym okresie zajmował się nadzorowaniem takich właśnie pracy. Nie nadzorował jedynie prac wykończeniowych. Był stale obecny na placu budowy, razem z pracownikami codziennie przebierał się w strój roboczy. Był odpowiedzialny za pracowników oraz za jakość wykonanej przez nich pracy. Jako kierownik musiał dokonywać odbioru wszystkich prac zbrojarskich, betoniarskich, spawalniczych przy wznoszeniu konstrukcji stalowych, wszystkich połączeń tych konstrukcji, prac ciesielskich oraz dekarских. Wszystko osobiście sprawdzał, dokonywał pomiarów, porównywał z dokumentacją techniczną i zapisywał w dzienniku budowy. Wyjeżdżał na najwyższe kondygnacje, gdzie była układana wełna mineralna oraz azbest. Tak jak inni pracownicy pracował w masce oraz pasach chroniących przed upadkiem z wysokości. Nadzorował prace przy wznoszeniu budynków na Osiedlu (...) w R., na Osiedlu (...). Pracował również przy budowie konstrukcji szpitala w O., budynku (...), przy budowach przedszkoli, pawilonów handlowych na różnych osiedlach. Do obowiązków administracyjnych ubezpieczonego należało zatwierdzanie szychtownic, prowadzenie dziennika budowy oraz przeprowadzanie szkoleń stanowiskowych w miejscu pracy pracownika. Wszystkie te prace wykonywał na placu budowy, dokumenty przechowywał w melaminie – było to pomieszczenie ustawione na placu budowy, które przede wszystkim służyło pracownikom jako przebieralnia. Potrzebne materiał zamawiał przez krótkofalówkę u dyspozytora w dziale zaopatrzenia. Zwykle dostarczano materiał na jedną kondygnację zgodnie ze specyfikacją sporządzoną przez dział przygotowania produkcji. Potem sukcesywnie na kolejne kondygnacje. Jako kierownik budowy ubezpieczony nadzorował jednocześnie prace przy wznoszeniu kilku budynków. Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie korzystał z urlopów bezpłatnych, nie miał nieusprawiedliwionych nieobecności w pracy. Razem z ubezpieczonym pracowali powołani w sprawie świadkowie S. G., W. F. oraz E. K., którzy potwierdzili rodzaj oraz wymiar wykonywanej przez niego pracy.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego, akt osobowych, zeznań świadków S. G., W. F. oraz E. K. (nagranie z rozprawy w dniu 21.10.2015r. minuty od 00:13:59 do 01:10:11) oraz zeznań ubezpieczonego (minuty od 01:10:11 do 01:29:07).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Odwwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV poz. 24 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz.43) – jako pracę w szczególnych warunkach zalicza się kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Bezsporne jest, że ubezpieczony w dniu (...) ukończył wiek emerytalny. Spór natomiast sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, w szczególności czy ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, ubezpieczony w okresie od 01.01.1981r. do 31.03.1992r. pracując na stanowisku kierownika budowy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach, o których mowa w dziale XIV, poz. 24 wykazu A stanowiącego załącznik do powyższego rozporządzenia tj. wykonywał prace polegające na bezpośrednim dozorze inżynieryjno – techniczny nad pracownikami wykonującymi powyższe prace wymienione w Dziale V tego wykazu tj. prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości (poz. 6), prace zbrojarskie i betoniarskie (poz. 4), prace dekarские (poz.9) oraz prace spawalnicze (Dział XIV poz.12).

Ustalając powyższe w zakresie rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego w okresach spornych, Sąd oparł się na danych wynikających z powołanej dokumentacji - w szczególności dokumentacji akt osobowych oraz na zeznaniach świadków i ubezpieczonego, które korelują z treścią tej dokumentacji, uznając te zeznania za wiarygodne. Jak wynika z tych dowodów czynności administracyjne ograniczające się do prowadzenia dziennika budowy, zatwierdzania szychtownic oraz zgłaszania zapotrzebowania na materiały, stanowiły marginalną część jego pracy i były bezpośrednio związane ze sprawowanym nadzorem.

Należy tu wskazać na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2013r. II UK 69/13, gdzie Sąd ten stwierdził, iż okres wykonywania tego typu pracy (nadzór i kontrola między operacyjna) jest okresem pracy uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu, niezależnie od tego ile czasu pracownik poświęca na bezpośredni dozór pracowników, a ile na inne czynności związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego integralną część. Z czynności polegających na sprawowaniu dozoru nie można bowiem wyłączyć czynności administracyjno – biurowych i traktować ich odrębnie.

Bezsporne w sprawie pozostaje, iż ubezpieczony ukończył emerytalny 60 lat, nie przystąpił do OFE, posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym po zaliczeniu uwzględnionego przez Sąd spornego okresu podanego na wstępie rozważań - udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach przekraczający 15 lat.

Ubezpieczony spełnił zatem wszystkie konieczne warunki do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 30 kwietnia 2015r. tj. od daty zgłoszenia wniosku.

Sędzia